

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 1760/2000 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 17 юли 2000 година

**за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и
относно етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо и за отмяна на
Регламент (ЕО) № 820/97 на Съвета**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност и по-специално членове 37 и 152 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията¹,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет²,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите³,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 на Договора⁴,

като имат предвид, че:

(1) член 19 от Регламент (ЕО) № 820/97 на Съвета от 21 април 1997 г. за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етикетирането на говеждо месо и продукти от говеждо месо⁵ установява, че система за задължително етикетиране на говеждо месо трябва да бъде въведена и задължителна във всички държави-членки от 1 януари 2000 г. Същият член предвижда също така, че въз основа на предложение на Комисията трябва да бъдат приети общи правила за тази задължителна система преди тази дата.

(2) Регламент (ЕО) № 2772/1999 на Съвета от 21 декември 1999 г. за установяване на общи правила за задължителна система за етикетиране на говеждото месо⁶, предвижда тези общи правила да се прилагат само временно за максимален период от осем месеца, тоест от 1 февруари до 31 август 2000 г.

(3) за да се постигне яснота, Регламент (ЕО) № 820/97 трябва да се отмени и замени с настоящия регламент.

(4) в резултат от нестабилността на пазара на говеждо месо и продукти от говеждо месо, причинена от кризата със спонгиформната енцефалопатия по едрия рогат добитък, подобряването на прозрачността на условията за производство и търговия с въпросните продукти, по-специално по отношение на възможност за проследяване, оказа положително въздействие върху консумацията на говеждо месо. За да се поддържа и засили това доверие

¹ОВ С 376 Е, 28.12.1999 г., стр. 42.

²ОВ С 117, 26.4.2000 г., стр. 47.

³ОВ С 228, 8.8.2000 г., стр. 9.

⁴Становище на Европейския парламент от 12 април 2000 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*), Обща позиция на Съвета от 6 юни 2000 г. (все още непубликувана в *Официален вестник*), и Решение на Европейския парламент от 6 юли 2000 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

⁵ОВ L 117, 7.5.1997 г., стр. 1.

⁶ОВ L 334, 28.12.1999 г., стр. 1.

на потребителите към говеждото месо и да се избегне тяхното подвеждане, е необходимо да се разработи рамка, в която информацията се предоставя на консуматорите чрез достатъчно и ясно етикетирание на продукта.

(5) в тази връзка е особено важно да се създаде, от една страна, ефикасна система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък на етапа на производство и да се създаде, от друга страна, специфична система за етикетирание на Общността в сектора на говеждото месо, която се основава на обективни критерии на етапа на търговия.

(6) чрез гаранциите, които предоставя това подобрение, ще се изпълнят някои изисквания от обществен интерес, по-специално защита на здравето на човека и животните.

(7) в резултат на това ще се подобри доверието на потребителите в качеството на говеждото месо и продуктите от говеждо месо и ще се запази по-високо ниво на защита на общественото здраве и ще се укрепи продължаваща стабилност на пазара на говеждо месо.

(8) член 3, параграф 1, буква в) от Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно ветеринарни и зоотехнически проверки, приложими в търговията в рамките на Общността с някои живи животни и продукти с оглед на изграждането на общия пазар⁷, постановява, че животните, предназначени за търговия в рамките на Общността, трябва да бъдат идентифицирани в съответствие с изискванията на правилата на Общността и регистрирани по такъв начин, че предприятията, центровете или организациите по произход или транзит да могат да бъдат проследявани, и че преди 1 януари 1993 г. обхватът на тези идентификационни и регистрационни системи трябва да бъде разширен, така че да включва движението на животни в рамките на територията на всяка държава-членка.

(9) член 14 от Директива 91/496/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. относно принципите, регламентиращи организацията на ветеринарни проверки на животни, които влизат в Общността от трети страни и за изменение на Директиви 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО и 90/675/ЕИО⁸ предвижда, че идентификацията и регистрацията на тези животни, както се предвижда в член 3, параграф 1, в) от Директива 90/425/ЕИО, трябва да се извършват след като тези проверки са направени, с изключение на случаите на животни, предназначени за клане и на регистрирани еднокопитни.

(10) управлението на някои схеми за подпомагане на Общността в областта на земеделието изисква индивидуалната идентификация на някои видове добитък. Поради това идентификационните и регистрационни системи трябва да бъдат подходящи за прилагане и контрол на такива идентификационни мерки.

(11) необходимо е да се осигури бърз и ефективен обмен на информация между държавите-членки за правилното прилагане на настоящия регламент. Разпоредбите на Общността, свързани с него, бяха установени с Регламент (ЕИО) № 1468/81 на Съвета от 19 май 1981 г. относно взаимопомощта между административните органи на държавите-членки и сътрудничеството между тях и Комисията, за да се осигури правилното прилагане на законодателството по митническите или земеделските въпроси⁹ и с Директива 89/608/ЕИО на Съвета от 21 ноември 1989 г. относно взаимопомощта между административните органи

⁷ ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29. Директива, последно изменена с Директива 92/118/ЕИО (ОВ L 62, 15.3.1993 г., стр. 49).

⁸ ОВ L 268, 24.9.1991 г. стр. 56. Директива, последно изменена с Директива 96/43/ЕО (ОВ L 162, 1.7.1996 г., стр. 1).

⁹ ОВ L 144, 2.6.1981 г., стр. 1. Регламент, отменен с Регламент (ЕО) № 515/97 (ОВ L 82, 22.3.1997 г., стр.1).

на държавите-членки и сътрудничеството между тях и Комисията за осигуряване на правилното прилагане на законодателството по ветеринарните и зоотехнически въпроси¹⁰.

(12) сегашните правила относно идентификацията и регистрацията на едър рогат добитък бяха установени с Директива 92/102/ЕИО на Съвета от 27 ноември 1992 г. относно идентификацията и регистрацията на животни¹¹ и с Регламент (ЕО) № 820/97. Опитът показва, че прилагането на Директива 92/102/ЕИО за едрия рогат добитък не беше напълно задоволително и се нуждае от по-нататъшно подобрене. Поради това е необходимо да се приемат специфични правила за едрия рогат добитък, за да се засили действието на разпоредбите на посочената директива.

(13) за да бъде въведена подобрена идентификационна система, е извънредно важно да не се налагат излишни искания към производителите по отношение на административните формалности. Трябва да се постановят реални срокове за нейното прилагане.

(14) за целите на бързо и точно проследяване на животни поради причини, свързани с контрола върху схемите за подпомагане в Общността, всяка държава-членка трябва да създаде национална компютъризирана база данни, която да регистрира идентичността на животното, всички стопанства на нейна територия и движението на животните, в съответствие с разпоредбите на Директива 97/12/ЕО на Съвета от 17 март 1997 г. за изменение и актуализиране на Директива 64/432/ЕИО относно здравните проблеми, които засягат търговията в рамките на Общността на едър рогат добитък и свине¹², която изяснява здравните изисквания по отношение на тази база данни.

(15) важно е всяка държава-членка да вземе всички мерки, които са необходими, за да се гарантира, че националните компютъризирани бази данни работят напълно, колкото е възможно по-скоро.

(16) трябва да се направят стъпки за създаване на технически условия, гарантиращи най-добрата възможна комуникация на производителя с базата данни и най-пълно използване на базата данни.

(17) за да стане възможно проследяването на движенията на едрия рогат добитък, животните трябва да се идентифицират с ушна марка, сложена на всяко ухо, и по принцип да се придружават през цялото движение с паспорт. Характеристиките на ушната марка и паспорта трябва да се определят за цялата Общност. По принцип паспорт трябва да се издава на всяко животно, на което е сложена ушна маркировка.

(18) животните, внасяни от трети страни в съответствие с Директива 91/496/ЕИО, трябва да бъдат подлагани на същите идентификационни изисквания.

(19) всяко животно трябва да запазва своята ушна маркировка през целия си живот.

(20) комисията обсъжда, въз основа на работата, извършена от Общия изследователски център, приложимостта на използването на електронни средства за идентификация на животни.

¹⁰ ОВ L 351, 2.12.1989 г., стр. 34.

¹¹ ОВ L 355, 5.12.1992 г., стр. 32. Директива, последно изменена с Акта за присъединяване от 1994 г.

¹² ОВ L 109, 25.4.1997 г., стр. 1.

(21) животновъдите, с изключение на превозвачите, трябва да водят актуален регистър на животните в техните стопанства. Характеристиките на регистъра трябва да се определят за цялата Общност. Компетентният орган трябва да има достъп до тези регистри при поискване.

(22) държавите-членки могат да разпрострат разходите, които произтичат от прилагането на тези мерки, за целия сектор на говеждото месо.

(23) трябва да бъдат определени органът или органите, които отговарят за прилагането на всеки дял от настоящия регламент.

(24) трябва да бъде въведена задължителна система за етикетиране на говеждо месо във всички държави-членки. Съгласно тази задължителна система операторите и организациите, които търгуват с говеждо месо, трябва да посочват в информацията на етикета на говеждото месо и мястото, където животното или животните, от които е получено говеждото месо, са били заклани.

(25) от 1 януари 2002 г. трябва да бъде засилено действието на системата за задължително етикетиране на говеждото месо. Съгласно тази задължителна система операторите и организациите, които търгуват с говеждо месо, трябва, допълнително, да посочват на етикета информация относно произхода, по-специално къде животното или животните, от които е получено говеждото месо, са били родени, угодвани и заклани.

(26) информация, допълваща информацията за това къде животното или животните, от които е получено говеждото месо, е било родено, угодвано и заклано, може да се предоставя съгласно доброволна система за етикетиране на говеждо месо.

(27) системата за задължително етикетиране, основаваща се на произхода, трябва да влезе в сила от 1 януари 2002 г., като се уточнява, че пълна информация за движенията на едър рогат добитък в Общността се изисква само за животни, родени след 31 декември 1997 г.

(28) системата за задължително етикетиране на говеждото месо трябва да се прилага също така за говеждо месо, внасяно в Общността. Въпреки това, трябва да се има предвид, че цялата информация, която се изисква за етикетиране на говеждо месо, произведено в Общността, може да не е на разположение на оператор или организация от трета страна. Поради това е необходимо да се заяви минималната информация, чието посочване върху етикета трябва да осигурят трети страни.

(29) за операторите или организациите, произвеждащи и търгуващи с мляно говеждо месо, които може да не са в състояние да предоставят цялата изисквана информация съгласно системата за задължително етикетиране на говеждото месо, трябва да се предвидят изключения, които предвиждат известен минимален брой показатели.

(30) целта на етикетирането е да направи пазара на говеждо месо максимално прозрачен.

(31) разпоредбите на настоящия регламент не трябва да засягат Регламент (ЕИО) № 2081/92 на Съвета от 14 юли 1992 г. относно защитата на географските указания и наименованията за произход на земеделските и хранителни продукти¹³.

(32) трябва да се предвиди също така рамка на Общността за всички означения, извън тези, които попадат под системата на задължително етикетиране на говеждо месо, и с оглед на

¹³ ОВ L 208, 24.7.1992 г., стр. 1.

разнообразието на описания на говеждото месо, което се търгува в рамките на Общността, създаването на система за доброволно етикетирание на говеждо месо е най-подходящото решение. Ефективността на такава система за доброволно етикетирание зависи от възможността за проследяване на всяко етикетирано говеждо месо обратно до животното или животните по произход. Условието на етикетирание на оператор или организация трябва да бъдат предмет на спецификация, която да се представя на компетентния орган за одобряване. Операторите и организациите трябва да имат право да етикетират говеждо месо, само ако етикетът съдържа тяхното име или идентификационен графичен знак. Компетентните органи на държавите-членки трябва да бъдат упълномощени да оттеглят своето одобрение от всяка спецификация в случай на нередности. За да се осигури признаването на спецификациите за етикетирание в цялата Общност, е необходимо да се осигури обмен на информация между държавите-членки.

(33) оператори и организации, които внасят в Общността говеждо месо от трети страни, могат също да пожелаят да етикетират своите продукти съгласно системата за доброволно етикетирание. Трябва да се постановят разпоредби, които да осигуряват, доколкото това е възможно, условията за етикетирание, свързани с вносното говеждо месо, да са еквивалентни на тези, утвърдени за говеждо месо от Общността.

(34) преходът от процедурите в дял II на Регламент (ЕО) № 820/97 към процедурите в настоящия регламент може да предизвика трудности, които не са предвидени в настоящия регламент. За да се преодолее това, трябва да се даде възможност на Комисията да приеме необходимите преходни мерки. Комисията трябва да бъде упълномощена също така да разрешава специфични практически проблеми, когато това е оправдано.

(35) с оглед гарантиране на надеждността на процедурите, предвидени в настоящия регламент, е необходимо държавите-членки да се задължат да реализират мерки за адекватен и ефикасен контрол. Този контрол не засяга другите видове контрол, които Комисията може да осъществява по аналогия с член 9 на Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 г. за защита на финансовите интереси на Европейските общности¹⁴.

(36) трябва да бъдат постановени подходящи наказания в случай на нарушаване на разпоредбите на настоящия регламент.

(37) мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент, трябва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за уреждане на процедурите за установяване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията¹⁵,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

ДЯЛ I

Идентификация и регистрация на едър рогат добитък

Член 1

1. Всяка държава-членка създава система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък в съответствие с настоящия дял.

¹⁴ ОВ L 312, 23.12.1995 г., Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1036/1999 (ОВ L127, 21.5.1999 г., стр.4)

¹⁵ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23

2. Разпоредбите на настоящия дял се прилагат без да засягат правила на Общността, които могат да бъдат постановени за изкореняване на заболяване или за целите на контрола и без да се засягат Директива 91/496/ЕИО и Регламент (ЕИО) № 3508/92¹⁶. Въпреки това, разпоредбите на Директива 92/102/ЕИО, които са свързани по специфичен начин с едрия рогат добитък, няма повече да се прилагат от датата, от която тези животни трябва да бъдат идентифицирани в съответствие с настоящия дял.

Член 2

По смисъла на този дял:

- „животно” означава животно от рода на едрия рогат добитък по смисъла на член 2, параграф 2, букви б) и в) от Директива 64/432/ЕИО¹⁷,
- „стопанство” означава всяко образуване, конструкция или, в случай на ферма на открито, всяко място, разположено на територията на същата държава-членка, в които животни, обхванати от настоящия регламент, се държат, отглеждат или обработват,
- „животновъд” означава всяко физическо или юридическо лице, което отговаря за животните, постоянно или временно, включително при транспортирането им или на пазара.
- „компетентен орган” означава централният орган или органи в държава-членка, който отговаря за или е натоварен с осъществяването на ветеринарни проверки и прилагането на настоящия дял, или, в случай на осъществяване на контрол на премиите, органите, натоварени с прилагането на Регламент (ЕИО) № 3508/92.

Член 3

Системата за идентификация и регистрация на едър рогат добитък се състои от следните елементи:

- а) ушни марки за индивидуално идентифициране на животните;
- б) компютъризирана база данни;
- в) паспорти на животните,
- г) индивидуални регистри, съхранявани във всяко стопанство.

Комисията и компетентният орган на съответната държава-членка имат достъп до цялата информация, обхваната от настоящия дял. Държавите-членки и Комисията предприемат мерки, необходими за осигуряване на достъп до тези база данни на всички заинтересовани страни, включително организации на потребителите, които са признати от държавата-членка, при условие, че поверителността на базата данни и защитата, предписана от националното законодателство, са гарантирани.

¹⁶ ОВ L 355, 5.12.1992 г., стр.1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1036/1999 г. (ОВ L ,127, 21.5.1999 г., стр. 4).

¹⁷ ОВ 121 , 29.7.1964 г., стр. 1977/64. Директива, актуализирана с Директива 97/12/ЕО (ОВ L 109, 25.4.1997 г., стр. 1) и последно изменена с Директива 98/99/ЕО (ОВ L 358, 31.12.1998 г., стр. 107).

Член 4

1. Всички животни в стопанството, родени след 31 декември 1997 г. или предназначени за търговия в рамките на Общността след 1 януари 1998 г., се идентифицират с ушна марка, одобрена от компетентния орган, закачена на всяко ухо. И двете марки трябва да имат същия уникален идентификационен код, който прави възможно идентифицирането на всяко животно индивидуално, заедно със стопанството, в което е било родено. Чрез дерогация от горното изискване, животни, родени преди 1 януари 1998 г., които са предназначени за търговия в рамките на Общността след тази дата, могат да бъдат идентифицирани в съответствие с Директива 92/102/ЕИО до 1 септември 1998 г.

Чрез дерогация от първа алинея, животни, родени преди 1 януари 1998 г., които са предназначени за търговия в рамките на Общността след тази дата с оглед незабавно клане, могат да бъдат идентифицирани в съответствие с Директива 92/102/ЕИО до 1 септември 1999 г.

Едър рогат добитък, предназначен за културни и спортни мероприятия (с изключение на панаири и изложби), може вместо ушна марка да бъде идентифициран с идентификационна система, която предлага еквивалентни гаранции и е разрешена от Комисията.

2. Ушната марка се прикрепя в срок, който трябва да се определи от държавата-членка, от раждането на животното, и във всички случаи преди животното да напусне стопанството, в което е било родено. Срокът не може да бъде по-дълъг от 30 дни до 31 декември 1999 г. включително и не по-дълъг от 20 дни след тази дата.

Въпреки това, по искане на държава-членка и в съответствие с процедурата, посочена в член 23, параграф 2, Комисията може да определи обстоятелствата, при които държавите-членки могат да удължат максималния срок.

Никое животно, родено след 31 декември 1997 г., не може да бъде преместено от стопанство, ако не е идентифицирано в съответствие с разпоредбите на настоящия член.

3. Всяко животно, внесено от трета страна, което е преминало проверките, постановени в Директива 91/496/ЕИО и което остава в рамките на територията на Общността, се идентифицира в стопанството по местоназначение с ушна марка, която отговаря на изискванията на този член, в срок, който трябва да се определи от държавата-членка, но непревишаващ 20 дни след горепосочените проверки, и при всички случаи преди напускането на стопанството.

Въпреки това, не е необходимо да се идентифицира животно, ако стопанството по местоназначение е кланица, разположена в държава-членка, където са осъществени тези проверки, и животното е заклано в рамките на 20 дни от преминаването на проверките. Първоначалната идентификация, извършена от третата страна, се вписва в компютризираната база данни, предвидена в член 5 или, ако още не е напълно действаща, в регистрите, предвидени в член 3, заедно с идентификационния код, който е определен от държавата-членка по местоназначение.

4. Всяко животно от друга държава-членка запазва своята оригинална ушна марка.

5. Ушна марка не може да бъде отстранявана или заменяна без разрешение на компетентния орган.

6. Ушните марки се разпределят на стопанството, разпространяват се и се прикрепят на животните по начин, определен от компетентния орган.

7. Не по-късно от 31 декември 2001 г. Европейският парламент и Съветът, на основата на доклад на Комисията, придружен от предложения и в съответствие с процедурата, предвидена в член 95 от Договора, вземат решение относно възможността за въвеждане на условия, свързани с електронната идентификация в светлината на постигнатия напредък в тази област.

Член 5

Компетентният орган в държавите-членки създава компютъризирана база данни в съответствие с членове 14 и 18 от Директива 64/432/ЕО.

Компютъризираната база данни започва да работи не по-късно от 31 декември 1999 г., след което тя ще съхранява всички данни, изисквани в съответствие с посочената директива.

Член 6

1. От 1 януари 1998 г. компетентният орган издава паспорт на всяко животно, което трябва да бъде идентифицирано в съответствие с член 4, в срок от 14 дни от уведомлението за неговото раждане, или в случай на внос от трети страни – в срок от 14 дни от уведомлението за неговата реидентификация от съответната държава-членка в съответствие с член 4, параграф 3. Компетентният орган може да издаде паспорт на животни от друга държава-членка при същите условия. В тези случаи, паспортът, който придружава животното при неговото пристигане, се предава на компетентния орган, който го връща на издалата го държава-членка.

Въпреки това, по искане на държава-членка и в съответствие с процедурата, предвидена в член 23, параграф 2, Комисията може да определи обстоятелства, при които максималният срок може да бъде удължен.

2. Когато едно животно бива премествано, то се придружава от своя паспорт.

3. Чрез дерогация от първото изречение на параграф 1 и от параграф 2, държавите-членки:

- които имат компютъризирана база данни, която Комисията счита за напълно работеща в съответствие с член 5, могат да определят, че паспорт се издава само на животни, предназначени за търговия в рамките на Общността и че тези животни се придружават от техните паспорти, само когато са премествани от територията на съответната държава-членка на територията на друга държава-членка, като в този случай паспортът трябва да съдържа информация, която се основава на компютъризираната база данни.

В тези държави-членки паспортът, придружаващ животно, внесено от друга държава-членка, се предава на компетентния орган при неговото пристигане;

- могат до 1 януари 2000 г. да разрешават издаването на колективни паспорти на животни за стада, премествани в рамките на въпросната държава-членка при условие, че тези стада имат един и същ произход и местоназначение и се придружават от ветеринарен сертификат.

4. В случай на смърт на животно паспортът се връща от животновъда на компетентния орган в срок от седем дни от смъртта на животното. Ако животното се изпраща в клиника, управителят на клиниката е отговорен за връщане на паспорта на компетентния орган.

5. В случай на животни, изнасяни за трети страни, паспортът се предава от последния животновъд на компетентния орган на мястото, където животното е изнесено.

Член 7

1. С изключение на превозвачите, всеки животновъд трябва:

- да води актуален регистър,
- след започване на работа на компютризираната база данни, да докладва на компетентния орган всяко преместване до и от стопанството и всички раждания и смъртни случаи на животни в стопанството, заедно с датите на тези събития, в срок, фиксиран от държавата-членка в рамките на три до седем дни от настъпването на събитието. Въпреки това, по искане на държава-членка и в съответствие с процедурата, предвидена в член 23, параграф 2, Комисията може да определи обстоятелствата, при които държавите-членки могат да удължат максималния срок и да предвидят специални правила, приложими при преместване на едър рогат добитък, когато такъв е изведен на лятна паша в различни планински райони.

2. Когато е приложимо и съобразно член 6, всеки животновъд попълва паспорта незабавно при пристигането и преди заминаването на всяко животно от стопанството и гарантира, че паспортът придружава животното.

3. Всеки животновъд предоставя на компетентния орган, при поискване, цялата информация относно произхода, идентификацията и, когато е необходимо, местоназначението на животните, които притежава, гледа, транспортира, с които търгува или които коли.

4. Регистърът е във формат, одобрен от компетентния орган, води се ръчно или компютърно и е на разположение по всяко време на компетентния орган при поискване, в минимален срок, който трябва да бъде определен от компетентния орган. Този срок не може да бъде по-кратък от три години.

Член 8

Държавите-членки определят органа, отговорен за гарантиране спазването на настоящия дял. Държавите-членки се информират взаимно, както и информират Комисията за идентичността на органа.

Член 9

Държавите-членки могат да натоварят животновъдите с разноските за системите, посочени в член 3 и за видовете контрол, посочени в настоящия дял.

Член 10

Мерките, необходими за прилагането на настоящия дял, се приемат в съответствие с процедурата на управление, посочена в член 23, параграф 2. Тези мерки се отнасят по-специално за:

- а) разпоредби относно ушните марки;
- б) разпоредби относно паспорта;
- в) разпоредби относно регистъра;
- г) минимално ниво на контрола, който трябва да се извършва;
- д) прилагане на административни санкции;
- е) преходни мерки, необходими за улесняване прилагането на настоящия дял.

ДЯЛ II

Етикетиране на говеждо месо и продукти от говеждо месо

Член 11

Оператор или организация, както са дефинирани в член 12:

- от когото се изисква, по силата на раздел 1 от настоящия дял, да етикетира говеждо месо на всички етапи на търговията,
- който иска, по силата на раздел II на настоящия дял, да етикетира говеждо месо на мястото на продажбата по такъв начин, че да предостави информация, различна от посочената в член 13, относно някои характеристики или производствени условия на етикетираното месо или за животното, от което то е получено,

трябва да направи това в съответствие с настоящия дял.

Настоящият дял се прилага без да се засяга съответното законодателство на Общността, по-специално по отношение на говеждото месо.

Член 12

За целите на настоящия дял се прилагат следните дефиниции:

- „говеждо месо” означава всички продукти, които попадат в кодове по КН 0201, 0202, 0206 10 95 и 0206 29 91,
- „етикетиране” означава прикачването на етикет към индивидуално парче или парчета месо или тяхната опаковка, или при неопаковани предварително продукти представянето на подходяща информация в писмена и видима форма за потребителя на мястото на продажбата,
- „организация” означава група от оператори от една и съща или в различни сфери на търговията с говеждо месо.

РАЗДЕЛ I

Система за задължително етикетиране на говеждото месо в Общността

Член 13

Общи правила

1. Оператори и организации, които търгуват с говеждо месо в Общността, го етикетират в съответствие с настоящия член.

Системата за задължително етикетиране гарантира връзка между, от една страна, идентификацията на трупове на закланите животни, четвъртинките или парчетата месо и, от друга страна, индивидуалното животно или, когато това е достатъчно за да позволи точността на информацията на етикета да бъде проверена, съответната група животни.

2. Етикетът съдържа следните обозначения:

а) референтен номер или код, който гарантира връзката между месото и животното или животните. Този номер може да бъде идентификационният номер на отделното животно, от което е получено говеждото месо или идентификационният номер, свързан с група животни;

б) номер на одобрението на кланицата, в която животното или групата животни са били заклани и държавата-членка или трета страна, в която е разположена кланицата. Обозначението трябва да гласи: „Заклано в: (наименование на държавата-членка или трета страна) (номер на одобрението)“;

в) номера на одобрението на транжорната, в която е извършено транжирането на трупа на закланото животно или на групата трупове, и държавата-членка или трета страна, в която е разположена транжорната. Обозначението трябва да гласи: „Транжирано в: (наименование на държавата-членка или трета страна) (номер на одобрението)“.

3. Въпреки това, до 31 декември 2001 г. държави-членки, където е на разположение достатъчно подробна информация в идентификационната и регистрационна система за едър рогат добитък, предвидена в дял I, могат да вземат решение за говеждо месо от животни, родени, отгледани и заклани в същата държава-членка, на етикета да се посочва също така допълнителна информация.

4. Задължителната система, предвидена в параграф 3, не трябва да води до прекъсване на търговията между държавите-членки.

Условията на изпълнение, приложими в тези държави-членки, целящи прилагането на параграф 3, изискват предварително одобрение от Комисията.

4. а) От 1 януари 2002 г. операторите и организациите обозначават на етикета също така:

- (i) държава-членка или трета страна по рождение ;
- (ii) всички държави-членки или трети страни, в които се е състояло уговяване;
- (iii) държава-членка или трета страна, където се е провело клането;

б) Въпреки това, когато говеждото месо е получено от животни, родени, отгледани и заклани:

(i) в същата държава-членка, обозначението може да гласи: „Произход: (наименованието на държавата-членка)“;

(ii) в същата трета страна, обозначението може да гласи: „Произход: (наименованието на третата страна)“.

Член 14

Дерогации от системата за задължително етикетиране

Чрез дерогация от член 13, параграф 2, букви б) и в) и от член 13, параграф 5, буква а), (i) и (ii), оператор или организация, които приготвят мляно месо, обозначават на етикета думите: „приготвено (наименование на държавата-членка или третата страна)“, в зависимост от това, къде е било приготвено месото, и „произход“, когато въпросната държава или държави не са държавата на приготвяне.

Задължението, предвидено в член 13, параграф 5, буква а), (iii), се прилага за такова месо от датата на прилагане на настоящия регламент.

Въпреки това, такъв оператор или организация могат да добавят на етикета на мляно говеждо месо:

- едно или повече от обозначенията, предвидени в член 13, и/или
- датата, на която е приготвено месото.

Въз основа на опита и в светлината на изискванията подобни разпоредби могат да се приемат за транжирано месо и за обрешки от говеждо месо в съответствие с процедурата, предвидена в член 23, параграф 2.

Член 15

Задължително етикетиране на говеждо месо от трети страни

Чрез дерогация от член 13, говеждо месо, внесено в рамките на Общността, за което не е на разположение цялата информация, предвидена в член 13, в съответствие с процедурата, посочена в член 17, се етикетира с обозначение: „Произход: не ЕО“ и „Заклано в: (наименование на трета страна)“.

РАЗДЕЛ II

Система за доброволно етикетиране

Член 16

Общи правила

1. Всеки оператор или организация изпращат за одобрение спецификация на етикети, съдържащи обозначения, различни от предвидените в раздел I на този дял, на компетентния орган в държавата-членка, в която се осъществява производството или продажбата на

въпросното говеждо месо. Компетентният орган може също така да разработи спецификации, които трябва да се използват в съответната държава-членка, при условие, че тяхното използване не е задължително.

Спецификациите на доброволното етикетиране съдържат:

- информацията, която трябва да присъства на етикета,
- мерките, които трябва да се вземат, за да се осигури точността на информацията,
- контролната система, която ще се прилага на всички етапи на производството и продажбата, включително контрола, който трябва да се осъществява от независим орган, признат от компетентния орган, и определен от оператора или организацията. Тези органи следва да отговарят на критериите, постановени в Европейски стандарт EN/45011,
- в случай на организация - мерките, които трябва да се вземат по отношение на член, който не спазва спецификациите.

Държавите-членки могат да решат, че контролът от страна на независим орган може да бъде заменен с контрол на компетентен орган. Компетентният орган в този случай разполага с квалифициран персонал и ресурсите, необходими за осъществяване на изисквания контрол.

Разходите за контрола, предвиден в този раздел, се поемат от оператора или организацията, които използват системата за етикетиране.

2. Одобрението на всяка спецификация зависи от това дали компетентният орган се е уверил, на базата на задълбочено проучване на нейните компоненти, посочени в параграф 1, в правилното и надеждно функциониране на предвидената система за етикетиране и, по-специално, на нейната система за контрол. Компетентният орган отхвърля всяка спецификация, която не гарантира връзката между, от една страна, трупа на закланото животно, четвъртинка или парчета месо от него и, от друга страна, отделното животно или, когато това е достатъчно за точността на информацията на етикета, който трябва да се проверява, на съответните животни.

Спецификации, които дават възможност за етикети, които съдържат подвеждаща или недостатъчно ясна информация, също така биват отхвърлени.

3. Когато производството и/или продажбата на говеждо месо се осъществява в две или повече държави-членки, компетентните органи на съответните държави-членки проучват и одобряват представените спецификации по отношение на елементите, които се съдържат в тях, свързани с операциите, които се осъществяват на съответните им територии. В този случай всяка заинтересована държава-членка признава одобренията, предоставени от другата заинтересована държава-членка.

Ако в срок, който трябва да се определи в съответствие с процедурата, предвидена в член 23, параграф 2, започващ от деня след подаване на заявлението, одобрението нито е отказано, нито е дадено, или не е поискана допълнителна информация, спецификацията се счита за одобрена от компетентния орган.

4. Когато компетентните органи на всички заинтересовани държави-членки одобрят подадената спецификация, съответният оператор или организация са упълномощени да

етикетират говеждо месо при условие, че етикетът съдържа неговото наименование или графичен знак.

5. Чрез дерогация от параграфи 1 до 4, Комисията, в съответствие с процедурата, предвидена в член 23, параграф 2, може да предвиди ускорена или опростена процедура за одобрение в специфични случаи, по-специално за говеждо месо в малки опаковки в търговията на дребно или първокачествени парчета говеждо месо в отделни опаковки, етикетирани в държава-членка в съответствие с одобрена спецификация и представени на територията на друга държава-членка, при условие, че не се добавя информация на първоначалния етикет.

6. Държава-членка може да реши, че наименование на един или повече нейни региони не могат да бъдат използвани, по-специално, когато името на региона:

- може да доведе до объркване или затруднения при проверката,
- е запазено за говеждо месо, предвидено в рамките на Регламент (ЕИО) № 2081/92.

Когато се даде разрешение, наименованието на държавата-членка се посочва до наименованието на региона.

7. Държавите-членки информират Комисията за прилагането на настоящия член и по-специално за обозначенията на етикетите. Комисията информира другите държави-членки в рамките на Управителния комитет по говеждото и телешкото месо, посочен в член 23, параграф 1, буква б), и, когато е необходимо, в съответствие с процедурата, предвидена в член 23, параграф 2, може да постанови правила, свързани с тези обозначения и по-специално да наложи ограничения.

Член 17

Система за доброволно етикетирание за говеждо месо от трети страни

1. Когато производството на говеждо месо се осъществява напълно или частично в трета страна, операторите и организациите имат право да етикетират говеждото месо в съответствие с настоящия раздел, ако в допълнение към спазването на член 16, те са получили одобрение на техните спецификации от компетентния орган, определен за тази цел от всяка заинтересована трета страна.

2. Валидността в рамките на Общността на одобрение, предоставено от трета страна, е предмет на предварително уведомяване на Комисията от третата страна относно:

- определения компетентен орган,
- процедурите и критериите, които да се следват от компетентния орган при проучване на спецификацията,
- всеки оператор и организация, чиято спецификация е приета от компетентния орган.

Комисията предава тези уведомления на държавите-членки.

Когато въз основа на горепосочените уведомления Комисията стигне до заключение, че процедурите и/или критериите, прилагани в трета страна, не са еквивалентни на стандартите, постановени в настоящия регламент, Комисията решава, след консултация със

заинтересованата трета страна, че одобренията, предоставяни от тази трета страна няма да са валидни в рамките на Общността.

Член 18

Санкции

Без да се засяга действие, предприето от самата организация или независимия контролен орган, предвиден в член 16, когато се окаже, че оператор или организация не са спазили спецификацията, посочена в член 16, параграф 1, държавата-членка може да оттегли одобрението, предвидено в член 16, параграф 2 или да наложи допълнителни условия, които трябва да се изпълняват, за да продължи одобрението своето действие.

РАЗДЕЛ III

Общи разпоредби

Член 19

Подробни правила

Мерките, необходими за прилагане на настоящия дял, се приемат в съответствие с процедурата за управление, предвидена в член 23, параграф 2. Тези мерки се отнасят по-специално до:

- а) дефиниране на размера на групата животни, посочена в член 13, параграф 2, а);
- б) дефиниране на мляното говеждо месо, изрезки на говеждо месо или транжирано говеждо месо, посочени в член 14;
- в) дефиниране на специфични обозначения, които могат да се поставят на етикетите;
- г) необходимите мерки за улесняване на прехода от прилагането на Регламент (ЕО) № 820/97 към прилагането на настоящия дял;
- д) изискуемите мерки за разрешаване на специфични практически проблеми. Ако това е надлежно обосновано, тези мерки могат да се отклоняват от някои части на настоящия дял.

Член 20

Определяне на компетентни органи

Държавите-членки определят компетентния орган или органите, отговорни за прилагането на настоящия дял, не по-късно от 14 октомври 2000 г.

Член 21

Не по-късно от 14 август 2003 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, придружен, ако е необходимо, с подходящи предложения относно разширяване на обхвата на настоящия регламент по отношение на преработени продукти, съдържащи говеждо месо, и продукти на основата на говеждо месо.

ДЯЛ III

Общи разпоредби

Член 22

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират спазването на разпоредбите на настоящия регламент. Предвиденият контрол не засяга друг вид контрол, който Комисията може да осъществява в съответствие с член 9 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95.

Всяка санкция, която държавата-членка налага на титуляр, е пропорционална на тежестта на нарушението. Санкциите могат да включват, когато е оправдано, ограничаване на придвижването на животните до или от стопанството на съответния животновъд.

2. Експерти на Комисията, съвместно с компетентните органи:

- а) проверяват дали държавите-членки спазват изискванията на настоящия регламент;
- б) извършват проверки на място, за да гарантират, че извършването на проверки става в съответствие с настоящия регламент.

3. Държава-членка, на чиято територия се извършва проверка на място, оказва на експертите от Комисията всякаква подкрепа, която те могат да поискат при изпълнението на техните задачи.

Резултатите от извършените проверки трябва да се обсъдят с компетентния орган на съответната държава-членка преди изготвянето и разпространението на окончателния доклад.

4. Когато Комисията сметне, че резултатът от проверките оправдава това, тя извършва преглед на положението в рамките на Постоянния ветеринарен комитет, посочен в член 23, параграф 1, в). Той може да вземе необходимите решения в съответствие с процедурата, предвидена в член 23, параграф 3.

5. Комисията наблюдава развитието на горното положение. В светлината на това развитие и в съответствие с процедурата, предвидена в член 23, параграф 3, тя може да измени или отмени решенията, посочени в параграф 4.

6. Когато е необходимо, подробните правила за прилагането на настоящия член се приемат в съответствие с процедурата, предвидена в член 23, параграф 3.

Член 23

1. Комисията се подпомага:

- а) при прилагането на член 10 от Комитета на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието, посочен в член 11 от Регламент (ЕО) № 1258/1999 на Съвета¹⁸;
- б) при прилагането на член 19 от Управителния комитет по говеждото и телешкото месо, създаден с член 42 от Регламент (ЕО) № 1254/1999 на Съвета¹⁹;

¹⁸ ОВ L 160, 26.6.1999 г., стр. 103.

¹⁹ ОВ L 160, 26.6.1999 г., стр. 21.

в) при прилагането на член 22 от Постоянния ветеринарен комитет, създаден с Решение 68/361/ЕИО на Съвета²⁰.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 4 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от решението.

Срокът, посочен в член 4, параграф 3 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на един месец.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от решението.

Срокът, посочен в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

4. Комитетите приемат свои процедурни правилници.

Член 24

1. Регламент (ЕО) № 820/97 се отменя.

2. Позоваванията на Регламент (ЕО) № 820/97 се считат за позовавания на настоящия регламент и се четат съгласно таблицата за съответствие в приложението.

Член 25

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

Той се прилага за говеждо месо от животни, заклани на или след 1 септември 2000 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и е пряко приложим във всички държави-членки.

Съставен в Брюксел на 17 юли 2000 година.

За Европейския парламент
Председател
N. FONTAINE

За Съвета
Председател
J. GLAVANY

²⁰ ОВ L 255, 18.10.1968 г., стр. 23.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Таблица на съответствията

Регламент (ЕО) № 820/97	Настоящият регламент
Член 1	Член 1
Член 2	Член 2
Член 3	Член 3
Член 4	Член 4
Член 5	Член 5
Член 6	Член 6
Член 7	Член 7
Член 8	Член 8
Член 9	Член 9
Член 10	Член 10
Член 11	-
Член 12	Член 11
Член 13	Член 12
Член 14, параграф 1	Член 16, параграф 1
Член 14, параграф 2	Член 16, параграф 2
Член 14, параграф 3	Член 16, параграф 5
Член 14, параграф 4	Член 16, параграф 4
Член 15	Член 17
Член 16, параграф 1	Член 16, параграф 3
Член 16, параграф 2	Член 16, параграф 3
Член 16, параграф 3	Член 13, параграф 2, а)
Член 17	Член 18
Член 18	Член 19
Член 19	-
Член 20	Член 20
Член 21	Член 22
Член 22	Член 25